

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/24/2020
Identifikačné číslo spisu: 7106226251
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7106226251.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Miriam Gašparovičová, - ECONOMY, Viedenská 30, Košice, IČO: 41 568 150, zastúpená JUDr. Martinom Breznenom, advokátom, Čermel'ská 3, Košice, proti žalovanému: Philippe Marcel Kadouch - MA2R, Gorkého 8, Košice, IČO: 41 508 122, zastúpenému: IURISTICO s.r.o., Štefánikova 26, Košice, IČO: 36 588 041, o zaplatenie 1.948,48 Eur s prísl., o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 31. decembra 2018, č. k. 2Cob/5/2018-576, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného odmieta.
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „prvoinštančný súd“, „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“), rozsudkom zo dňa 21. júla 2017, č. k. 27Cb/74/2007-504 uložil žalovanému povinnosť zaplatil žalobcovi sumu 1.749,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 14 % ročne od 28.6.2006 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 199,16 Eur od 3.1.2008 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 99 %, žalovanému uložil povinnosť nahraďiť trovy štátu vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 27.6.2005 Zmluvu o dielo v znení Dodatku zo dňa 22.11.2005 a Dodatku zo dňa 10.2.2006 s povinnosťou žalobkyne viesť účtovníctvo. Žalobkyňa vykonané práce vyúčtovala faktúrou č. XXXX/XX, vystavenou dňa 13.6.2006, splatnou dňa 27.6.2006 na sumu 1.749,32 Eur a pôvodne žalovanému v I/rade MA2R, s.r.o. faktúrou č. XXXXXXXX . zo dňa 1.8.2006, splatnou 15.8.2006 vystavenou na sumu 199,16 Eur. Okresný súd mal za preukázané, že daná zmluva zanikla výpovedou, a to listom zo dňa 1.7.2006 prevzatým žalobkyňou 28.7.2006, kedy začala plynúť trojmesačná výpovedná lehota zo zmluvy, ktorá uplynula dňa 31.10.2006.

3. V zmysle právneho názoru uvedeného v zrušujúcich uzneseniach odvolacieho súdu sa okresný súd zaoberal obranou žalovaného, že žalobcom uplatnený nárok zanikol započítaním, keď proti nároku žalobcu započítal svoju pohľadávku, z titulu náhrady škody za spracovanie účtovníctva za obdobie január 2006 až jún 2006 inou osobou. Žalovaný nepredložil žiadny dôkaz ním tvrdenej skutočnosti, preto túto uplatnenú pohľadávku okresný súd nezistil za spôsobilú na započítanie.

4. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“), na odvolanie žalovaného, napadnutým rozsudkom z 31. decembra 2018, č. k. 2Cob/5/2018-576, rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil a poukázal na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5. Odvolací súd zistil, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. nie je daný. Uviedol, že v pojednávanom spore ide o vec začatú na základe žaloby z roku 2006, kde bolo pojednávanie opakovane odročované (z dôvodov na strane žalobkyne aj žalovaného). Pojednávanie konané dňa 22.2.2017 bolo odročené na žiadosť právneho zástupcu žalovaného za účelom vypracovania znaleckého posudku na preukázanie ním tvrdenej skutočnosti - existencie započítavanej pohľadávky. Pojednávanie bolo odročené na deň 19.4.2017, avšak neuskutočnilo sa, nakoľko právnenému zástupcovi žalobcu (ani súdu) znalecký posudok žalovaného doručený nebol. Na ďalšom pojednávaní dňa 21.6.2017 bolo vo veci meritórne rozhodnuté (znalecký posudok žalovaným doručený nebol); žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania okresný súd neakceptoval. Pre úplnosť dodal, že prvá žiadosť bola okresnému súdu doručená dňa 6.6.2017, v ktorej bola dôvodom pre odročenie pojednávania kolízia termínov pojednávania právneho zástupcu žalovaného, ďalšia žiadosť dňa 20.6.2017, v ktorej bola ako dôvod odročenia uvedená práceneschopnosť právneho zástupcu žalovaného. Odvolací súd poukázal na to, že žalovaný udelil plnú moc advokátskej kancelárii ako celku a nie Mgr. Horkayovi, ktorý predložil súdu potvrdenie o práceneschopnosti. S prihliadnutím na dĺžku konania a skutočnosť, že k odročeniu pojednávania (konaného dňa 22.2.2017) došlo výslovne z dôvodu na strane žalovaného za účelom preukázania ním tvrdenej skutočnosti a ním navrhnutého dôkazu, ktorý napriek tomu do 21.7.2017 nepredložil a jeho nepredloženie žiadnym spôsobom nevysvetlil, mal odvolací súd za to, že ak súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu neporušil tým žiadne práva priznané mu C. s. p., ani v takej miere, že by bolo porušené právo na spravodlivý proces. Pre úplnosť poukázal na to, že v sporovom konaní platí koncentrácia konania, ktorá znamená, že strany sporu nemôžu vykonávať niektoré procesné úkony kedykoľvek počas konania, ale len v jeho určitom štádiu. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (skutkové tvrdenie, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky - § 149 C. s. p.). Strany sporu sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Včas nie sú uplatnené vtedy, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

6. K ďalším námietkam odvolateľa uviedol, že žalovaný svoje tvrdenie o existencii pohľadávky na náhradu škody nepreukázal, pretože neprodukoval dôkazy, ktoré by viedli k jej vysokej pravdepodobnosti.

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil ust. § 420 písm. f) C. s. p. tým, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, neprávny procesným postupom súdu, nakoľko mu bolo znemožnené uskutočňovať procesné práva. Podľa dovolateľa nemal možnosť realizovať právo záverečnej reči. Namietol, že dňa 20. júna 2017 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť právneho zástupcu o odročenie pojednávania z dôvodu náhleho zhoršenia jeho zdravotného stavu, ktoré nastalo dňa 20. júna 2017, t. j. jeden deň pred vytýčeným termínom pojednávania v danej veci. Nepriaznivý zdravotný stav právny zástupca súdu riadne preukázal potvrdením ošetrujúceho lekára o dočasnej pracovnej neschopnosti. Súd prvej inštancie žiadosti právneho zástupcu nevyhovел a na pojednávaní dňa 21. júna 2017 vydal rozsudok, ktorým rozhodol vo veci samej. Ďalej uviedol, že

skutočnosť, že advokátska kancelária IURISTICO s.r.o. má k dispozícii viacero advokátov a advokátskych koncipientov síce umožňuje ich fyzickú účasť na pojednávaní, no takáto právna pomoc by nebola kvalifikovaná. V ďalšom sa dovolateľ zaoberal skutkovými okolnosťami a tvrdeniami prednesenými na súde prvej inštancie a odvolacom konaní (nevedenie riadneho účtovníctva žalobkyňou, uplatnenou kompenzačnou námietkou, námietka neúmerného dôkazného bremena žalovaného s poukazom na rozhodnutia IV. ÚS 35/2012, II. ÚS 38/2015, II. ÚS 400/09. Vzhľadom na uvedené dovolateľ žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť, rovnako zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a spor vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalobca v replike uviedol, že navrhuje potvrdiť obe rozhodnutia tak odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu a dovolanie žalovaného zamietnuť. Zdôraznil, že za celé obdobie sporu opakovane dochádzalo zo strany žalovaného k nehospodárnym a účelovým priet'ahom v konaní v snahe oddialiť opakované meritórne rozhodnutie súdu v spore.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

12. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Dovolanie v Civilnom sporovom poriadku prešlo zásadnou koncepčnou zmenou. Je koncipované, ako mimoriadny opravný prostriedok sporovej strany. Na základe teoretických úvah, doterajších skúseností súdnej praxe a na základe rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva sa určili dve základné úlohy, ktoré má dovolanie plniť: a/ Náprava najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí. Zákon nerezignuje na požiadavku individuálnej spravodlivosti, dovolanie však pripúšťa len v prípade závažných procesných pochybení. b/ Riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Dlhodobou je riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry vnímané ako podstatný prvok naplňovania princípu právnej istoty. Naplnením tejto úlohy plní dovolanie aj celospoločenskú úlohu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1346).

14. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

15. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím

bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 C. s. p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

16. Podľa názoru žalovaného je jeho mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

17. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

18. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

19. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

20. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.

21. Z obsahu dovolania je zrejmé, že za vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., považuje dovolateľ postup súdu prvej inštancie, ktorý pojednával a vyhlásil rozsudok bez jeho prítomnosti, kedy okresný súd v stanovenom termíne pojednával, ale dovolateľ, resp. jeho právny zástupca, sa ospravedlnil elektronicky - mailom a tiež písomne z dôvodu prácenschopnosti právneho zástupcu žalovaného. Týmto mu zabránil prístupu k súdu a možnosť predniesť záverečnú reč. Dovolateľ vidí nesprávny procesný postup súdov aj v nesprávnom rozložení dôkazného bremena s tým, že neúmerne zaťažili dôkazným bremenom žalovaného na preukázanie ním tvrdenej existencie pohľadávky vhodnej na započítanie. Pretože prvoinštančný ani odvolací súd nezohľadnili ospravedlnenie a právo byť na pojednávaní a vyjadriť záverečnú reč a neúmerne zaťažili dôkazným bremenom žalovaného, porušili jeho právo na spravodlivý proces a prístup k súdu.

22. V súvislosti s vyriešením otázky, či v prejednávanej veci došlo k takémuto porušeniu práva na spravodlivý proces, treba uviesť, že podľa § 89 ods. 1 C. s. p. strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. V zmysle § 92 ods. 2 prvá veta C. s. p. splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré v konaní môže urobiť strana (§ 92 ods. 2 C. s. p.). Napokon je potrebné uviesť, že v zmysle § 183 ods. 1 C. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V

zmysle ods. 2 cit. zák. od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom.

23. Zo spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 22.2.2017 odročil pojednávanie na deň 19.4.2017 z dôvodu následného predloženia listinného dôkazu - znaleckého posudku, pre posúdenie tvrdenia a uplatnenia započítanej námietky žalovaného. Právny zástupca žalobcu návrhy na doplnenie dokazovania nemal a právny zástupca žalovaného iné návrhy (okrem znaleckého posudku) na doplnenie dokazovania nemal. Žalobkyňa dňa 18.4.2017 požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že žalovaný znalecký posudok nepredložil súdu ani žalobkyni. S odročením súhlasil žalovaný bez oznámenia, z akého dôvodu znalecký posudok nepredložil. Pojednávanie určené na deň 19.4.2017 súd odročil na deň 21.6.2017, ktoré predvolanie právny zástupca žalovaného, IURISTICO s.r.o., prevzal dňa 29.5.2017. Právny zástupca žalovaného sa dňa 6.6.2017 ospravedlnil na termín 21.6.2017 z dôvodu kolízie pojednávania, k čomu predložil predvolanie na kolidujúce pojednávanie a dňa 20.6.2017 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu náhleho zhoršenia zdravotného stavu Mgr. Horkaya, ktorý sa zúčastňuje pojednávania vo veci. K uvedenému predložil fotokópiu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti z dôvodu „choroby“.

24. Najvyšší súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že v takomto prípade ide o postup súdu, ktorým znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, s poukazom na právny názor vyslovený Európskym súdom pre ľudské práva a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a slobôd. V danom prípade žalovaný mal splnomocneného právneho zástupcu, IURISTICO s.r.o., IČO: 36 588 041, (predtým pod názvom Advokátska kancelária Ivančo, Rigo & Kukura s. r. o., so sídlom Zvonárska 8, 040 01 Košice, Slovenská republika, IČO 36 588 041, č. l. 171 spisu), ktorý nemal dôvod pojednávania na súde prvej inštancie sa nezúčastniť a nebrániť práva žalovaného, ktorým bol splnomocnený. Skutočnosť, že advokát (Dr. Horkay) splnomocneného právneho zástupcu bol náhle chorý, nie je dôvodom na odročenie pojednávania. Dovolací súd poukazuje na to, že tvrdenie žalovaného o potrebe zastupovania len týmto advokátom, ktorý vo veci zastupoval výlučne, nie je pravdivé, nakoľko predchodca žalovaného spoločnosť MA2R s. r. o. udelila konateľom tejto spoločnosti Philippe Marcelom Kadouchom, terajším žalovaným, plnú moc na zastupovanie v danej veci JUDr. Matejovi Kukurovi, advokátovi advokátskej kancelárie Ivančo, Rigo & Kukura s. r. o, s tým, že tento sa aj prostredníctvom ďalšieho spoločníka advokátskej kancelárie JUDr. Radoslava Riga zúčastnil pojednávania, a teda boli s prejednávanej vecou oboznámení. V konaní pred súdom majú rovnaké práva obidve strany sporu a pokiaľ by konajúci súd nekonal a vo veci nepokračoval v prípade, keď advokát zastupujúcej advokátskej kancelárie, ktorá má k dispozícii viacerých advokátov, ktorí sú súčasne oboznámení v právnu problematikou prebiehajúceho sporu, by v podstate takýmto postupom mohol znemožniť strane sporu, ktorá má záujem, aby bolo vo veci konané a rozhodnuté, uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V danom prípade ide o návrh na začatie konania z roku 2006 a fakt, že súd prvej inštancie v roku 2017 vo veci konal a pre neúčast' advokáta z advokátskej kancelárie splnomocneného právneho zástupcu pojednávanie neodročil, sa nedá považovať za postup súdu, ktorým by súd žalovanej strane sporu znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, najmä s prihliadnutím na to, že žalovaná strana v konaní od 22.2.2017 do vyhlásenia rozsudku dňa 21. 6.2017 nepredniesla žiadne tvrdenia (podstatné rozhodujúce skutkové tvrdenia), nepredložila návrhy na dokazovanie a nepredložila ani žiaden dôkaz.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že týmto procesným postupom súdu prvej inštancie, ako i odvolacieho súdu, nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

26. Dovolateľ ďalej namietal, že súdy neprímerane zaťažili dôkazným bremenom žalovaného, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľa poukazuje na ust. § 181 ods. 4 C. s. p., podľa ktorého, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť

alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Dovolací súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne riadil citovanými ustanoveniami zákona (Civilného sporového poriadku), preto námietka dovolateľa nie je dôvodná.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal existenciu vady uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p.

29. So zreteľom na nesplnenie požiadaviek na uvedenie dovolacích dôvodov spôsobom v súlade s C. s. p., možno uzavrieť, že podané dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, pričom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p. Preto dovolací súd podľa § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie odmietol.

30. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

31. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.